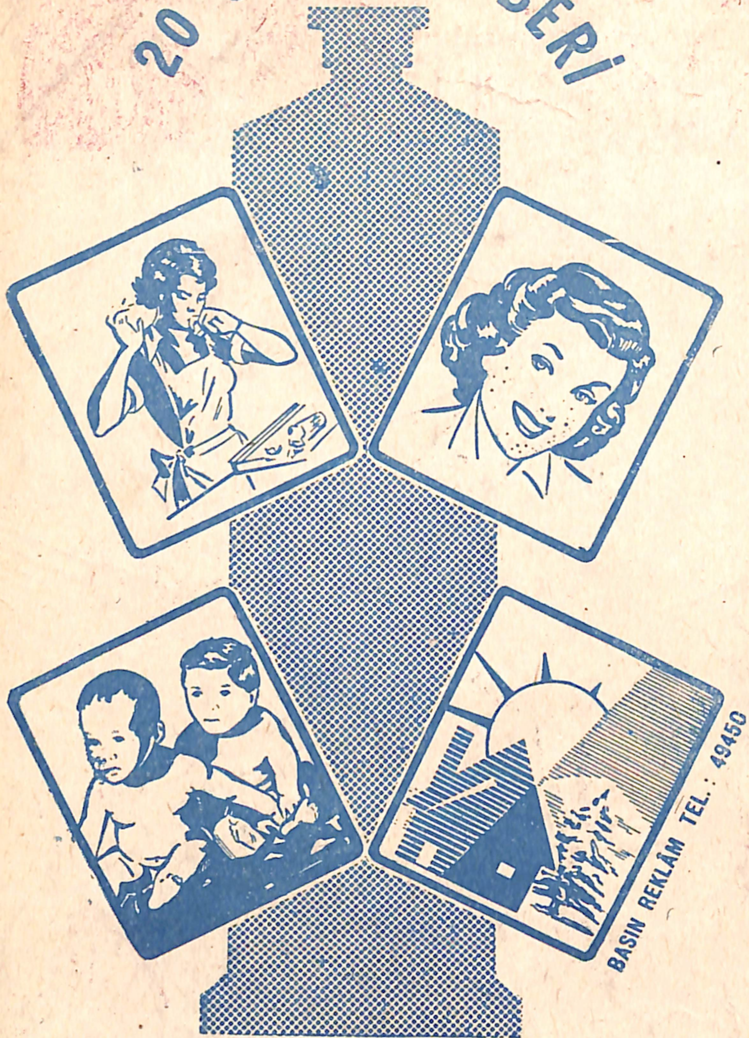
Akbaba

Sabahleyin uyandığı zaman hiç
yi yoktu doktorcuğum... Bir
if gazete okudu, bir muvafık...
u hâle geldi!...

20 SENEDEN BERİ

ÇATLAK, YANIK, SİVİLCE, YARA, ÇIBAN, KAR ve GÜNEŞ YAKMALARINA KARŞI!.

DERMOJEN

Türkiye İŞ Bankası

1955

Yılı İkramiye Plânı:

İkişer Daireli 5 Apartman — **Bahçeli 15 Ev**

Ayrıca 725,000 liralık para ikramiyeleri

Keşidelerden 2 ay evvel en az 150 liralık bir küçük cari hesap açtıranlar ve keşide tarihine kadar çekme[...] kur'aya iştirak hakkını kazanırlar.

Rahat Uyuyor!

Çünkü, kendisi hayat, evi yangın, gemisi ve otomobili kazaya karşı sigortalı.

ANADOLU

Anonim Türk Sigorta Şirketi, en müsait şartlarla emrinizdedir.
Telgraf: İmtiyaz — İstanbul — P. K: 845 Galata

SAYI : 147 C.: 6 _ 6 OCAK 1955 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ, MİZAHİ GAZETE ★ SAHİBİ : YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

Susmak Sanatı !

SUSMAK bir sanattır Güzel, ince, faydalı ve oldukça güç bir sanat.

Susmak sanatı yanında, konuşmak, zanaat kalır.

Söz nedir?.. İnsanın, dimağ ve kalp isimli iki hazinesini açan sihirli bir anahtar. Yüreğinizde duygu, başınızda bilgi namına ne varsa, bir söz dudaklarınızın kilidini açacak, herkese gösterecektir: İşte cevherlerim!

Fakat, ağzı sükût ile mıhlanmış bir kafa ve kalp içinde neler gizli, bunu bilmeğe imkân var mı?

Atalarımız [illegible] «Söz gümüş ise sükût altındı[illegible] ü ne yan[illegible]sa, söz mu[illegible]r!

[illegible] Susan bir a[illegible]erinin mânalı [illegible] Sanırsınız ki, [illegible]mşekler, yıl[illegible]k.

[illegible]ulutuna ben[illegible]r vardır ki ag[illegible]neler, fikirler, bir damla rahet olmadan kuru gürültüle dökülür.

Eski terbiye, çocuğa, her şeyden evvel bunu, bu ince sanatı öğretirdi: usmak!

Susmak sayesi, nice cahiller âlim, nice ytanlar me lek tanınmıştır.

Söylemek yüzülense, bütün manevî sermayini kediye yükleten müflisl saymakla bitmez.

Cedlerimizin «Biöyle, on dinle» tavsiyesini, ımkünse «Hiç söyleme, hep di» ye çevirelim. Çünkü, belli maz, insan bazı bir söyler amir söyler!

Etrafıma bakıyorunSusan insanlarda, para deseriyle tıkanmış kasaların zen sessizliği var. Söyleyenle ise, dibinde bir kaç kuruş şırdıyan teneke kumbarala züğürt gevezeliği!

Sükût... İşte, dudakla bu selâmet mühürünü basanleri mükâfatlandıran en ert sanat!

Yusuf Ziya OKÇ

— Almanyaya, senede beşyüz bin ton buğda, satacakmış..
— Ne buğdayı?..
— Herhalde Amerikan buğdayı olacak!..

Silvana Pampanini

Yine İstanbul birbirine girdi. Ne o?.. Silvana Pampanini geldi! Meşhur İtalyan yıldızı!

Gazetelerimizde bacaklarının mermer sütunlarını dikmiş resimlerini mi istersiniz, Ayasofyanın minber perdesinden sürmeli gözlerle eski harem güzelleri gibi bakan hotoz şapkalı fotoğraflarını mı, yoksa şair Eşref'in:

Bir elinden Şâh tuttu, bir elinden Padişâh

Mısraını hatırlatan öpücüklü pozlarını mı?.. Beğen beğendiğine bak!

Taksim Gazinosunda şerefine bir de gece tertip edildi. Hem de ne gecesi biliyor musunuz? Mersin'in Portakal gecesi, İzmir'in İncir gecesi, Malatya'nın kaysı gecesi, Amasya'nın Elma gecesi olacak değil ya... Pampanini bu.. tabii şampanya gecesi!..

Şerefine, kaç vurğuncu, kaç karaborsacı, kaç sonradan görme, kaç şişe patlattı Allah bili. Fakat asıl patlayan bizim sabrımızdır. Nasıl patlamasın ki, musluklarından Terkos akmıyan İstanbulda, bir yosma uğruna su yerine şampanya akıyor!..

Olaylar Alaylar Kalaylar

DOLMUŞ TARİFESİ BELLİ OLDU

Revizyona tâbi tutulan dolmuş târifesi, ilân edilmiştir. Bu tarifeye göre:

Sirkeci _ Taksim (müşterilere 50 krş. güzel kadınlara meccanen. Bagaj olarak yaşlılara yaşlarına göre)

Sirkeci _ Şişli (müşterilere 75 krş. güzel kadınlara, gönüllerinden ne koparsa. Ağırlık alınmaz)

Sirkeci _ Hürriyetepesi (müşterilere şoförün insafına kalmıştır. Kadın yolculara üste verilir. Pazarlık serbesttir.)

Not: İşi acele olanların dolmuşa binmemeleri rica olunur.

□

VELEV

Liselerden birinin onuncu sınıfından bir öğrenci, Vâ _ Nû'ya yazdığı mektupta «benden üç beş sınıf küçük bir çocuk:

— Ayırtmanlık nedir?

diye sordu, cevaplandırmadım.» diye dilden şikâyet ediyor. Bir çok konularda yenici olan Vâ _ Nû da, fıkrasında şöyle yazıyor:

«Türkçeye tarih boyunca girmiş, velev...» yeter, bu velev'de Vâ Nû da «ayırtmanlık» ı beğenmiyorlar. Olabilir. O kadarlık olsun hürriyetimiz var. Ama şu «velev »e ne buyrulur? Hiç olmazsa «ayırtmanlık» az çok bize bir şey duyuruyor. Ya «velev»?..

Gazetelerimizde, haber yazılarında bile: «ezcümle» «berveçhi âti» «belegan mâ belâg» «mehmâ emkân» gibi deyimler varken «Ayırtmanlık» a gelene kadaaar, yıl olur. Velev bunu Vâ _ Nû yazsa bile..

KARANLIKTA

Bir genç kız gece evine giderken birden boynuna sarılan bir şahıs tarafından öpülmüş. Genç kızın müracaatı üzerine polis öpücük hırsızını arıyor. Bu yolla bulunacağını sanmam. Genç kız, sahiden bu adamı bulmak istiyorsa, gazetelere kendi resmini bastırmalıdır. Öpücük hırsızı, resmi görünce, karanlıkta yaptığına pişman olmazsa, tıpış tıpış kendi gelir, teslim olur.

□

ŞİŞMAN KADINLAR

Beyoğlunda dolaşırken tesadüf ettikleri şişman kadınları kaba etlerinden çimdikleyen iki kişi tevkif edilmiş. Burda dikkat edilmesi gereken bir nokta var. Bu iki adamın maksadı sarkıntılık olsa, yalnız şişmanları çimdiklemezlerdi. Her halde bunlar üstün zevk sahibi iki insan. Yolda rastladıkları fazla şişman hanımları «vücudunuza itina edin!» diye ikaz etmiş olacaklar.

□

ANKARADA SKANDAL

Gazetelerin yazdığına göre: «Ankarayı altüst eden bir skandal Yenişehir sosyetesinde günün mevzuunu teşkil etmektedir.

Yenişehir'in tanınmış ailelerinden birine mensup olan (C...) isimli bir kadın randevu evinde piyasanın tanınmış tüccarlarından birile uygunsuz vaziyette yakalanmıştır.»

Bizim inanılır kaynaktan ayrıca aldığımız habere göre de, Bayan (C...) nin kocası, kendisinden daha az sermayeli birile yakalanan karısının bu hareketini, ticarî itibarını sarsıcı bir hareket gördüğünden, Bayan (C...) aleyhine ticaret mahkemesinde bir dâva açmıştır.

BİR CEVAP

Gazetelerde, sık sık, çıkan haberlerin yalanlandığını, cevaplandırıldığını görürüz. Cevabı verilen haber veya yazıyı okuyup anlamak mümkün olduğu halde, bulmacaya benzeyen cevaplardan bir mâna çıkarmak imkânsızdır. Aşağıda, gazetelerden birinde çıkan böyle bir cevabı okuyacaksınız:

BİR CEVAP

11/12/1954 tarihli gazetemizde verdiğimiz bir habere karşılık olarak Bay (......) den bir mektup aldık.

Mahkemece çıkarılan kısımları hariç, bu mektubu neşrediyoruz:

«Muhterem efendim, ...

« 14 .... üzerine ...... eş...

oğ .... mıştır.

15 — ...... ktir. Buna rağmen

.... rim.

16 — Yukardaki tavzih ve tekzibimin matbuat kanununun mahsus maddesine tevfikan muhterem gazetenizin ayni sayfa ve ayni sütununda, ayni puntulu harflerle neşrinin ricasiyle derin hürmetlerimin kabulünü istirham ederim efendim.»

«İmza»

□

ELVEKİL-U-KEL-ASİL

Amerikan kongresi atom enerjisi komitesi âzalarından dört kişilik heyet Ankaraya geldi. Havadisi Vatan gazetesinden okuyalım:

«Hava meydanında heyet, Hariciye Vekil vekili namına Husus Kalem Müdür Vekili tarafından karşılanmıştır.»

O vekâletler için kaç insanın kalbi çarpıyor. Vekâlet güzel şeydir ama ,yine de arada sırada olsun, vekâlet değil de asâlet gösterelim.

GÜNÜN FIKRALARI

TRAFİK HATASI

Galatsaraydaki dörtyol ağzında dura trafik memuru, hususî arabayı durdurdu. Arabayı şık bir kadı kullanıyordu. Memu

— Nden hep buradan ge r.ken yanlş manevra yapıyorsu z? diye çıkştı.

Şoför güzeli tatlı tatlı gülümsedi:

— Başka nerede nöbet tutuyorsunuz, bilmiyorum ki?..

□

ÇARESİ...

Çok zengindi. Bir gazete muhabiri gelip, nasıl zengin olduğu hakkında anket yaptı ve bu arada, milyonerin, kültür ve bilgi bakımından daha müthiş olduğunu görünce hayretle sordu:

— Bunca servet temin ederken, nasıl oluyor da bukadar bilgi tahsil edebiliyo unuz?.

Milyoner güld

— Telefon say

— Telefon say

— Evet. Ben

rim. Şehirleraras

ken de boyuna

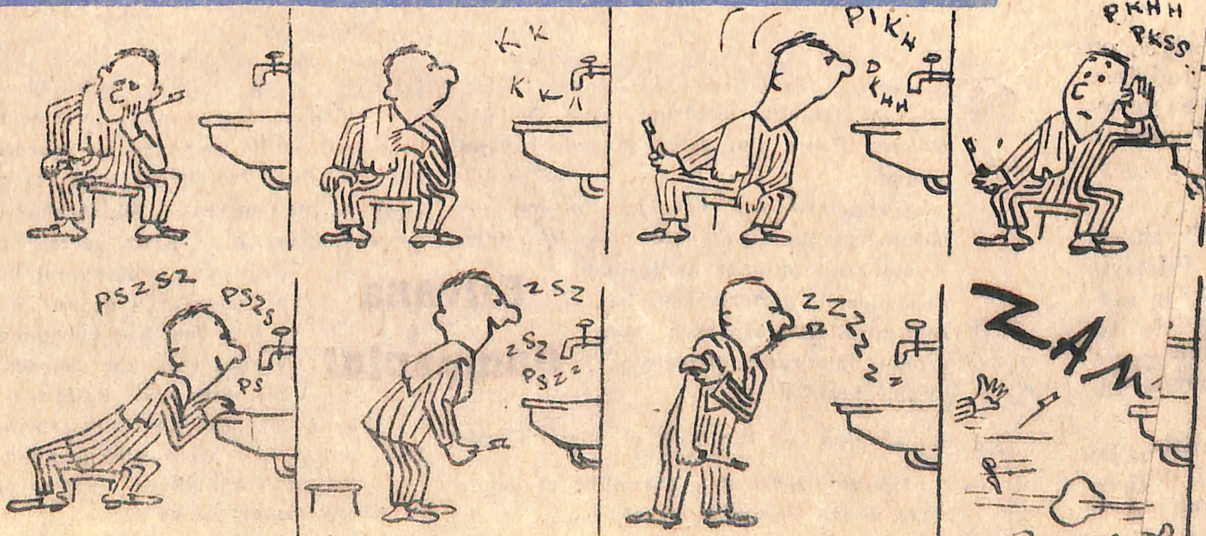
YERİND

Hüseyin Ramazoğlu, rahatsız yatan babasının tağına sokuldu:

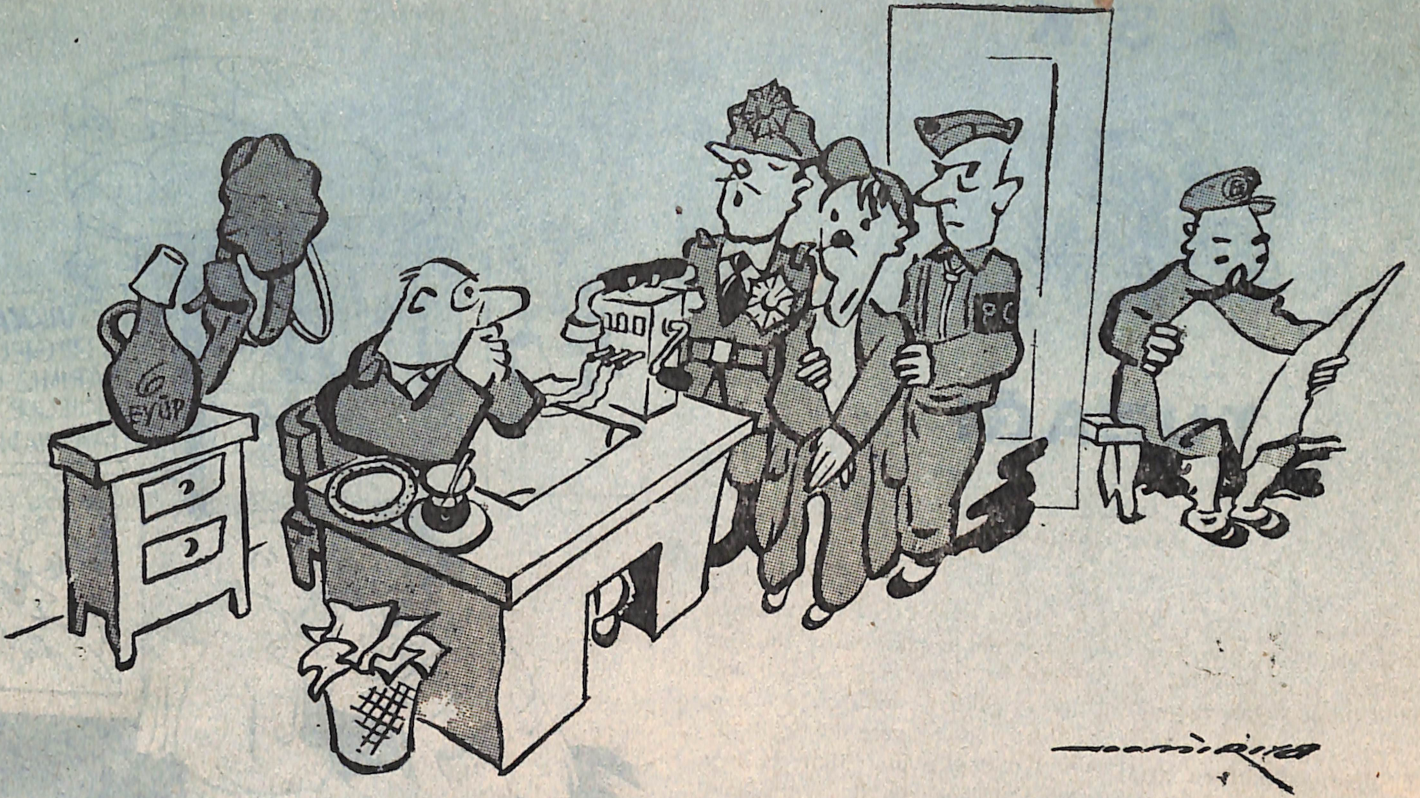
— Baba, dedi, ir lira kazanmak ister misin?

— İsterim oğn. Söyle bakayım nasıl?

— Sendeki pi bana geçirirsen, yarın oku gitmem, haftalığımı sana veim baba!

SUYA ZAM YAPILACAK!.. (Gazeteler) (Su alaz)

Komiser — Kaynananı pençereden sokağa atmışsın, ya birinin başına düşseydi!..

Alo... Alo... Burası C.H.P. Radyosu

Gazetelerin verdiği habere göre, Cumhuriyet Halk Partisi, hususî bir radyo istasyonu kurmak için teşebbüse geçmiştir.

Akbaba, mevcut partilerimiz, hususî radyo istasyonları kurdukları takdirde, yapacakları yayından kısa dalga bir örnek sunuyor.

Yazan:
Radyo Tamircisi Hurşit Usta

□

D. P. Radyosu — Allo, allo... Burası Demokrat Parti Radyosu!.. Sayın dinleyiciler!.. On sene evvelki Halk Partisi iktidarı zamanında «köylü efendimiz» denilerek, sanki sayın köylülerimizle alay edilirdi. Biz iktidara geçtiğimiz gündenberi, köylüye dayanıyoruz. **(İki radyo istasyonu birbirine karışır).**

C. H. P. Radyosu — Allo, allo!. Burası Halk Partisi radyosu... Vatandaşlar!.. Şimdi Profesör Nihat Erim'in «Hürriyet, demokrasi ve antidemokratik kavunlar» konulu bir konferansını dinliyeceksiniz.

D. P. Rad. — İşte bu sebeple köylüyü aydınlatmak partimizin öne aldığı iştir. Şimdi Ziraat Vekilimiz köylülerimiz için «Hayvanların ıslâhı» konulu bir konferans verecektir.

H. P. Rad. — (Radyoda Nihat Erim'in sesi) Sayın vatandaşlar!.. Demokraside ilk şart olan...

D. P. Rad. — Hayvanların ıslâhı ve iyi hayvan yetiştirmek için...

□

H. P. Rad. — Siyasî hürriyetin elde edilmesi gerektir. Eğer her insana günlük nafakası olan...

D. P. Rad. — En az 20 kilo samanla, 10 kilo kuru ot verilmezse, ine, manda gibi hayvanatın nesli günden güne bozulur. Bunun için, hayvanların......

H. P. Rad. — Zarurî ihtiyaçları karaborsaya düşerse, halkın...

D. P. Rad. — Sağılması ve bol süt vermesi şartları güçleşir. Her sabah kalkar kalkmaz...

H. P. Rad. — Vatandaşı memnun etmek için, antidemokratik kanunları derhal temizlemelidir. Her vatandaşın, her ailenin başını sokacağı...

D. P. Rad. — Mükemmel ahırlar, tavlalar yapmalıdır. Bilhassa at ve katır gibi koşum hayvanları için...

H. P. Rad. — Suyu, elektriği, havagazı bulunan modern apartman katları lâzımdır. Aksi halde, halka...

D. P. Rad. — İyi bakılmazsa aksileşir, huysuzlaşır...

H. P. Rad. — Medenî bir insanın ihtiyacı olan...

D. P. Rad. — Çayır otuna dikkat etmelidir. Bahar aylarında çayıra çıkarmadan önce hayvanların aralarında...

H. P. Rad. — İş bölümü ve her birine bir iş temin edilmedikçe iktisadî hürriyetten bahsedilemez. İnsan neslinin...

D. P. Rad. — Tepişmemeleri için...

(Bu arada C. M. P. Radyosu yayını da karışır.)

H. P. Rad. — İnsan neslinin...

D. P. Rad. — Tepişmemeleri için...

C. M. P. Rad. — Dört kadın almak yolunda uğraşacağız!..

H. P. Rad. — Vatandaş!.. Oyunu bize ver!..

D. P. Rad. — Muhterem vatandaşlar!.. Reylerinizi bize verin!..

C. M. P. Rad. — Vatandaş!.. Reylerini bize verin...

Dannn!..

— Çok şükür, hiç birine ihtiyacım yok!..

(Suat Yalaz)

AŞK

TUZAĞI

Yazan :
ÂŞIK GARİP

NE DAR, ne de geniş, orta gelirli bir memurdu. Böyle olduğu için de, otuz iki yaşına geldiği halde hâlâ evlenemiyordu.

— Alacağım kadının en azından, başımızı sokacak bir küçük evi, biraz geliri olmalı, diyordu.

Halbuki, bir küçük evi, biraz geliri olan kızlar da, büyük bir evi ve pek çok geliri olan koca aradıkları için, zavallı Hamza bir türlü evlenemiyordu.

— Nasıl evleneyim be birader? diye dert yanardı, aydan aya elime geçen dört yüz küsur lira. İki odalı bir ev tuttuk diyelim, gitti mi iki yüzü. Hani bunun yemesi, içmesi?.. Hani bunun giyimi, kuşamı?.. Hepsi iki yüzle mi olacak? Allahın günü Boğazda palamut akını olsa, kolay...

İyi ama, bir yandan da yaş geçiyor beyim. Zavallı Hamza, yemez içmez, evleneceği kızı mesut etmek için bir yandan para biriktirir, bir yandan da kendisiyle evlenmeğe razı zengin bir kız arardı. Pek de parasız sayılmazdı hani... On iki senelik memuriyet hayatında dişinden tırnağından bir kenara sekiz bin liracık ayırmıştı. Ama yine de cesareti yoktu. On parasız beş altı defa evlenip ayrılanları örnek gösterdikleri zaman, telif hakkı kendisine ait olan şu vecizeyi tekrarlardı:

«— Cesaret de, bekâret gibidir, bir kere yırtılmıya görsün... Ondan sonra insan günde bir kaç kere bile evlenebilir.»

Her nedense, Hamzanın cesareti de, bekâreti de, pamuk bezi gibi, bir türlü yırtılmak bilmiyordu.

Günün birinde Hamza'ya şans yardım etti. Taksim gezisinde dolaşıyordu. Bankın üzerinde unutulmuş bir roman gördü. Etrafta romanın sahibi olabilecek hiç kimse yoktu. Romanı eline aldı, ismini okudu: «Aşk Tuzağı».

Acaba bu romanın sahibi kim olabilirdi? Bir dedektif dikkatiyle kitabı evirdi, çevirdi, kokladı, iç bayıltıcı leylâk kokuyordu. Her halde bu romanın sahibi bir kadın olacaktı. Sayfaları açarken, aradan bir şey yere düştü. Baktı, bir banka cüzdanı... Hem de kırk yedi bin beş yüz lira yatırılmış. Cüzdanın ilk sayfasındaki isim hanesini okudu: Müberrâ Bağımsız... Kafasında bir şimşek çaktı, kırk yedi bin liralık bir kadın... Acaba nasıl bir kadındı? Adı, Müberrâ... Fena değil, az duyulmuş bir isim. Bu isim, cins bir familyadan geldiğini gösterirdi. Yaşlı bir kadın da olamazdı. Parkta bir bank üzerinde aşk romanı okuduğuna göre, otuzundan aşağı olmalıydı. Şimdi iş, kızın adresini bulmağa kalmıştı.

Gazetelere şöyle bir ilân verdi:

«Taksim gezisinde, Müberrâ Bağımsız adına yazılmış bir banka cüzdanı bulunmuştur. Sahibinin 94113 numaraya telefon etmesi.»

Akşam üzeri beklediği, çalıştığı daireye telefon geldi:

— Ben Müberra Bağımsız...

Baygın, keman solosu gibi bir ses...

— Beyefendi, banka cüzdanım için size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum. Gerçi önemsiz bir para ama...

Ne? Kırk yedi bin lira önemsiz ha?.. Mutlaka milyoner bir kadındı.

— Acaba beyefendi, ben mi geleyim, yoksa zatıâliniz mi teşrif edersiniz?

Hamza'nın dili tutulmuştu. Kekeliye kekeliye:

— Siz zahmet etmeyin hamfendi, ben gelirim, dedi.

Kadın, telefonda adresini verdi. Hamza uçuyordu.

Doğrusu, bu Müberra, Allahın gadrine uğramış bir zavallı idi. Bu suratla ömrünün sonuna kadar bağımsız kalmağa mahkûmdu. Ama, kırk yedi bin liranın hatırı için, pekâlâ da yenir yutulurdu. Bir apartman katında, ana kız oturuyorlardı. Müberra, banka cüzdanına teşekkür etti.

— Sizinle tanışmamıza bu cüzdan vesile oldu, her zaman gelin, beklerim, mutlaka gelin, dedi.

Hamza, evvelâ haftada bir, gün aşırı gider gelirken evden çıkmaz oldu. Bu aşk dört ay kadar sürdü. Hamza, hesabını bilir adamdı ama, yerine göre para harcamasını da severdi. Hele kaz gelecek yerden, hiç de tavuk esirgemezdi. Bu üç ay içinde, Hamza'nın dişinden tırnağından artırdığı sekiz bin lira suyunu çekti ama, helâl olsun... Müberra ile evlenirse, hayatı boyunca rahata kavuşacaktı.

Sonunda evlendiler. Aradan zaman geçiyor. Müberra bir türlü kesenin ağzını açmıyordu. Bütün ev, karısı, kaynanası, hep Hamza'nın dört yüz lira maaşına kalmıştı. Yalnız ev kirası üç yüz lira. Zavallı Hamza gırtlağa kadar borca girmişti.

Bir pazar, karısının bankadaki parasını çekmesi için, evde oturmuş, plânlar düşünüyordu.

Raftan, elini uzatıp bir kitap çekti, «Aşk Tuzağı». Hamza, can sıkıntısıyla sayfaları şöyle çevirdi, şurdan burdan okudu. Hayret!. Bu tıpkı kendi hayatları idi. Çirkin olduğu için kırk yaşına kadar evlenemiyen bir kız, tıpkı Müberranın yaptığı gibi, mahsus bir banka cüzdanı düşürmüş, cüzdanı bulan erkekle evlenmişti.

Karısı içeri girdi, artık utanmayı filân bırakmıştı:

— Müberra, dedi, görüyorsun çok sıkıntıdayım, şu senin bankadaki kırk yedi bin liradan...

Müberra bir kahkaha attı:

— Hani sen beni param için almamıştın!.. Senin bulduğun cüzdan sahte idi Hamzacığım!.. Kırk yedin bin liram değil, kırk yedi kuruşum bile yok.

Hamza, elini başına vurdu:

— Vay anasını!.. Amma da edebî romantik bir kazık yemişim, dedi.

ARTİST NANA, ANKARADA İLK OKULLAR MENFAATİNE OYNADIKTAN SONRA :

— Ulan Ahmet, acaba liseler menfaatine kimler çalışacak dersin?

BEKLEYİŞ

Pencereye tırmanan itfaiye neferi, güzel kızı görünce:

— Gelin, dedi, sizi kurtarayım kendi elceğizimle... Allah bilir ya, senelerdenberi sizi kollarıma alacağım günü bekliyordum...

— Hadi ulan, biz de seni kadın zannetmiştik!..

(Suat Yalaz)

Adem ile Havva nın AŞK Mektupları

Yazan :
Büyük Postahane müvezzilerinden
NURİ POSTACI

Milliyet gazetesi, Atatürk'ün bir kadına yazdığı mektupları yayınladı. Dünya gazetesi de Fatih'in aşk mektuplarını yayınlıyor. Akbaba, hepsinden baskın çıkmak için, uzun ve yorucu bir dinlenmeden sonra, Âdem'le Havva'nın aşk mektuplarını elde etmeğe muvaffak olmuştur.

ÂDEM'DEN HAVVA'YA MEKTUP:

Nonoşum,

Geçen gün, sinemaya halk matinesine gittiğimiz zaman, elma ağacının altında buluşalım, diye söz vermiştin. Sana yeni aldığım incir yaprağı elimde, yağmur altında, orada saatlerce bekledim. Havvacığım, herhalde yine dolmuşa bindin, o yüzden geç kaldın. Yahut da, dolmuş şoförü ile yolcular bir olup seni kaçırdılar. Kaç defa sana dolmuşa binme, işin acele olunca, yaya git demiyor muyum? Karı milleti değil misiniz, ipekli çorap fabrikatörlerinden başka kimsenin işine yaramazsınız.

Ah Havvacım, yoksa yine kalbini mi kırdım? İçimde hep haram meyvadan ısırmak arzusu var. Pazar günü, saat üçte, Gülhane Parkında seni bekliyorum. Yalnız meydan saatlerine sakın aldanma, hepsi bozuktur, güneşe göre zamanını ayarlarsın.

Mektubunu şu adreseye yaz: Âdem, Cennet Bahçesi, ikinci set.

Hasretle gözlerinden öperim minnoşum.

Yalnız senin için içen
Âdem

HAVVA'DAN ÂDEM'E MEKTUP:

Canım Âdem,

Mektubunu aldığım gece sabaha kadar uyuyamadım. Bizim evin karşısında bir çalgılı gazino var. Şarkıdan, patırdıdan, gürültüden uyumanın imkânı yok. Hayatım, bana Gülhane parkına gel diyorsun. Ayol, sen bizim posta idaresini bilmiyor musun? Mektubun elime, senin postaya attığın tarihten üç ay sonra geçti. Tabiî randevuna gelemedim. Hem sonra, bütün hayvanların gözü önünde, Gülhane parkında buluşuruz, şekerim. Yine en münasip yer bir sinema locası şekerim. Haram meyvadan bahsediyorsun. Şu zamanda herkes meyvanın haramı şöyle dursun, helâlını bile bulamıyor. Belediye tanzim satışlarına başladıktan sonra, zaten bütün meyvalar haram oldu.

Şimdi hükûmet te bir ayarlama yaparsa, sen o zaman meyvenin ne helâlini, ne haramını rüyanda bile göremezsin.

Mektuplarını postaya verme, elden getir. Seni öperim, öperim sevgilin.

Paran oldukça her zaman senin
Havva

ÂDEM'DEN HAVVA'YA MEKTUP:

Canım, Meleğim, bi tânem Havvacım,

«Kömür Tevzi Müessesesi» bu kış yakacağımız kömürün ancak üçte birini gelecek senenin ağustos ayında vereceği için, soğuktan tir tir titriyoruz. Kalöriferlerin tamirine de bizde âdet olduğu için şubat sonunda başlanacak. Isınmak için, büyük bir günah işleyip, cehennemin dibine gitmekten başka çaremiz yok. Bereket versin, senin aşkının ateşiyle tutuşuyorum da, soğuğa filân metelik verdiğim yok. Her zaman buluştuğumuz yere yarın gel, sinemaya gidelim.

Aşkından yanan
Âdem'in

HAVVA'DAN ÂDEM'E MEKTUP:

Canikom,

Senin pis boğazlığın yüzünden başıma neler geldi, sorma. Karnımda bir şişmanlık başladı. Hergün biraz daha estetiğim bozuluyor. Hasretle öper, cevabını dört gözle beklerim.

Biricik Sevgilin
Havva

ÂDEM'DEN HAVVA'YA MEKTUP:

Havva!

Senin vücudunun topoğrafyası bozulduysa senden mi olduğu ne malûm... Sana son gün tramvaya, otobüse biniyorsun. Dünyaya bir çocuk getirelim de, o da mı bizim gibi sürünsün. Hem sonra, çocuğun benden mi, yoksa senden mi olduğu ne malûm?. Sana son sözüm, belini inceltmenin tıbbi bir yolunu bul!

ÂDEM

KARŞILIĞI

Hâin!

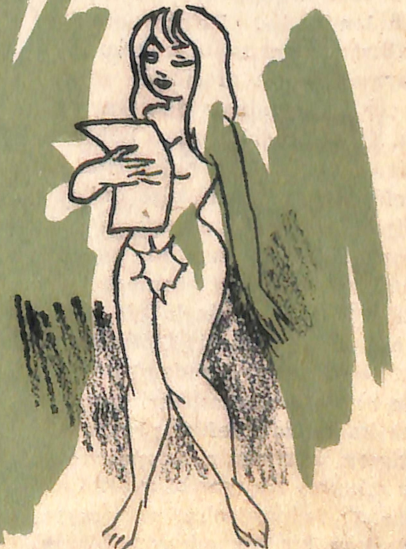
Demek o güzel sözlerin beni aldatmak içinmiş... yazıklar olsun sana... Alçak!.. Artık, dünya yüzünde yaşamak bana haram... Yarın saat üçte, Sarayburnundan kendimi denize atacağım. Daha evvelden tedbir al, beni kurtar. Bu işin şakası yok, hava berbat, denize girersem belki grip olurum.

Elvedâ, ey tatlı rüyalar, elvedâ...

Havva

NOT :

Aşk mektuplarından bazılarını okuduğunuz Âdem ile Havva, din kitaplarının yazdığı ilk insan Hazret_i Âdem ile Hazreti Havva değildir. Biri liselerden birinde kapıcı Âdem, biri de Şişlide bir apartmanda çalışan Cideli Havva'dır.

[YERLİ MALI ve TUTUM HAFTASI]

(Orhan Enez)

Kulüplerden haberler

ADALET :

★ *Memleketimizde yıllardan beri dört gözle beklenen Adalet, nihayet futbol sahalarımızda tecelli etmişse de, umulmayan bir mağlûbiyete uğrayan Adaletçiler sedye ile saha dışına taşınmıştır. Bundan sonra «Emniyet» «Adalet» i teminatının altına alacaktır.*

★ *Kendilerile görüştüğümüz «Adalet» çiler bu hususta tısss! bile diyememişlerdir.*

GALATASARAY :

Santrafor Kâni'nin sekizinci defa kırılan ayağı yeniden yerine takılarak, tekrar kırılmağa müsait hâle getirilmiştir.

FENERBAHÇE :

Beyoğlusporda futbola başlayıp Beykoz'da şöhretini yapan, Galatasaray'ın eski solaçığı, Ankaragücünün aslan beki, Vefa'lı Kenan'ın vatanî hizmetini tamamlamasına bir buçuk sene kaldığından, yeni teklifler karşısında tekrar Vefa'ya dönmesi ihtimâli zayıflamıştır. Beşiktaştan aldığı teklifi daha müsait bulduğundan, Kenan'ın Fenerbahçe'den daha câzip bir teklif almadığı takdirde, hangi takımda oynayacağı henüz kesin olarak bilinememektedir.

BEŞİKTAŞ :

Beşiktaş takımının belkemiği Mahmud'un dün yapılan bir egzersizde belkemiği kırılmış, Kırıcı Nuri de millî takıma seçilmiştir.

Futbola neden bu kadar rağbet var?

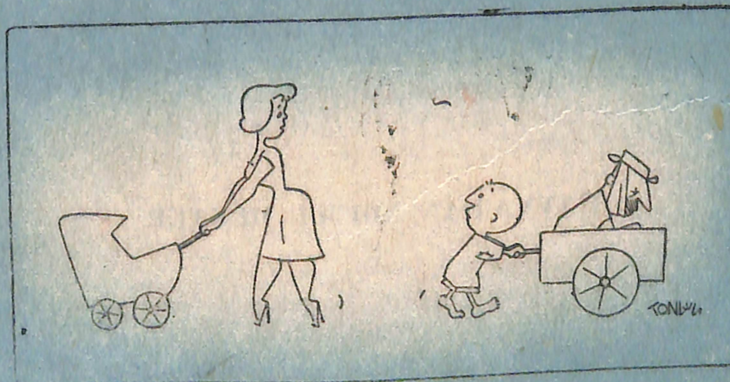
Sergiler, tiyatrolar, konserler, hele konferanslar pek az ilgi çekerken, spor karşılaşmaları yapılan salonların adam almayışı, maç sahalarını dolduran müthiş kalabalık elbet sizin de dikkatinizi çekmiştir. Bunun sebebini anlamak için sporsever vatandaşlarımız arasında açtığımız ankete verilen cevapları yayınlıyoruz.

AFFAN Bey, elli yaşında, dar gelirli bir memurdur. On sekiz yaşındaki oğlu Metin, 16 yaşında kızı Nesrin ve karısı Hasibe Hanımla beraber, bütün maçlara gider. Affan Bey, bu futbol merakını şöyle anlatıyor:

— Fitboldan mitboldan anlamam. Müddet-i hayatımda ayağıma top değmedi. Bende bu merak kırkımdan sonra başladı. Bak evlâdım, nasıl oldu? Hayat şartları, malûmu âliniz çok ağır. Evdekilere bunu anlatamıyorum. Oğlan haylâz... Çalışmaz, mektebe gitmez, bir iş tutmaz, hayatının biri... Kız desen kendi havasında. Refikayı sorma, o da başka bir âlem. Ne yoktan anlarlar, ne durdan. Ne söylesem bir kulaklarından girer, bir kulaklarından çıkar. Kellim kellim lâ yenfa'... Zâtiâliniz olsanız ne yaparsınız? Nush ile uslanmıyanı etmeli tekdir, tekdir ile uslanmıyanın hakkı kötektir... Basarsınız sopayı... Benim de buna hâlim, mecâlim yok. Oğlan izbandut, kız civa, hanım deşen lendûha... Te'dip etmeğe kalksam, beni tahta kurusu gibi parmaklarının arasında ezivecekler. Bendeniz de çıkar yolu, futbol maçlarında buldum. Maa-âile maçlara gidiyoruz. Bi defa bilet alırken gişe önünde itişip kakışmaktan perişan oluyorlar. Sonra efendim, var olsunlar ,elleri dert görmesin, polislerimiz de coplarla bir temiz dövüyorlar. İyi mi? Ondan sonra da efendim, kapıdan girerken de bir dalaşma başlıyor. O zamana kadar zati refika pestile dönüyor, kerimenin de pastırması çıkıyor. Kalıyor bi ayakta oğlan. O da nasıl olsa, maçı seyrederken bir hır çıkıyor, bir temiz dayak yiyor. Arada bendeniz de bir kaç cop, sille, tokat darbesine mâruz kalıyorsam da, eh bu kadarına da katlanıyorum midim. Sonra maç dönüşü, otobüste, dolmuşta da, kazara sağlam kalmış yerlerimiz varsa, onlar da hurdahâş oluyor. Turşu gibi eve dönüyoruz. İşte böyle hazret... Bu suretle efrad-ı aileden intikamımı alıyorum. Yoksa a efendim, fitbolden mitbolden vallahi de, tallâhi de bi şiycik anladığım yok.

BİR de Sâimânım teyze var. Şöyle böyle altmışına merdiven dayamış, gün görmüş bir hanım. O da torunlarını toplayıp, neden hiç bir kaç kaçırmadığını şöyle açıklıyor:

— A evlâdım... Benim artık fıtbıllık hâlim mi kalmış. Benim derdim başka. Ben maçlara yazın giderim. Sebebi de malûm. Yaz oldu muydu, muslukların suyu kesilir, İstanbul kelbelâya döner. Ben de nâapiim, çoluğu çocuğu toplar, maça giderim. Her birinin eline bir şişe veririm. Kendim de damacana mı olur, teneke, kova mı olur, elime bi kap alırım. Allah razı olsun itfaiyeden... Oyun yerinin kapısında birikenleri dağıtmak için üstlerine hortumnan gürül gürül su sıkarlar. İki aralık hem çoluğu çocuğu şakır şakır yıkarım, hem de kap kacağımızı suynan doldururuz. Efendim... Çocuklar da oyunu seyreder. Maça verdiğimiz para, dışardan şişeynen su almaktan daha ucuza geliyor. Yoksa evlâdım, bu yaştan sonra, benim öööle minasebetsiz yerlerde ne işim var?

YAZISIZ!..

(Tonguç)

REZZAN 34 yaşında sporsever bir genç kızdır. Eskiden deniz sporlarına, kayık ve kotra yarışlarına meraklı idi. Bu spora o kadar meraklıdır ki, hattâ bir tarihte, yarışı kazanan bir kotranın bayrak direğinde dalgalanmak üzere, ayağından çıkarıp naylon külotunu hediye ettiği, spor tarihimizde yazılıdır. Sonradan deniz sporlarını bırakmış, ayak ve bacak sporuna merak sarmıştır.

Bir zamanlar koyu Galatasaraylı iken, şimdi Fenerli olmuştur.

Rezzan maç merakını şöyle anlatıyor:

— Kuzum, maça filân boş ver... Sen benim yabancım değilsin. Su aygırı Adnan'ı tanırsın. Bir zamanlar ona tutuldum. Senelerce onun peşinde, denizden çıkmadım. Adnan, lâkabına lâyık diymiş. Ondan sonra..., Ga-

Bir Palamuttan Mektup

Geçen hafta Boğaz ve Marmara'da tutulan 400 bin çift palamuttan birinin kuyruk altından İstanbul Vali ve Belediye Reis Vekiline yazılmış şu mesaj çıkmıştır:

«Sayın F. K. Gökay,

İstanbul'da hayatın ucuzladığına dair verdiğiniz beyanatı, biz çingene palamutu milleti, memnunlukla karşıladık. Son günlerde dolmuşlardan maç biletlerine kadar yapılan zam, namı-ı diğer ayarlamadan sonra, zatıâlilerini mahçup bırakmamak ve kıymetli sözlerinizi olayların yalanlamaması için, kendimizi fedaya ve demokrasi uğruna kurban olmağa karar verdik. Son günlerde akın akın çingene palamutu ayağınıza kadar geliyor, tonlarla hemcinsimiz ağlarınıza düşüyorsak, bu ne balıkçılarınızın açıkgözlüğünden, ne dipleri midye tutan hurda balıkçı gemilerinizin iş gördüğünden, ne de yıllardanberi dâvet ettiğiniz balıkçılık mütehassıslarının verip te bir kenarda çürüttüğünüz raporlarının tesirindendir. Bu bolluk, sâdece bizim iyi niyetimizi ve demokrasiye hizmet etme, zat-ı devletlerine faydalı olma arzumuzdan ileri gelmektedir.

Hal böyle iken, bu iyi niyetimizi anlamadan, hâlâ bizleri denize iade etmekteki ısrar ve inadınızı, evvelâ demokrasinin ruhuna, sonra da en basit nezaket kaidelerine aykırı bulduk.

Bundan sonra biz çingene palamutu milleti, palamut mevsiminden palamut mevsimine ancak et yüzü gören halkınıza son bir hizmet olmak üzere, her palamut birer kanat tedarik edecek, uçmak suretiyle «balık piş, ağzıma düş!» diyen zavallı ağzı açık İstanbul halkının ağzından içeri gireceğimizi bildirir, buna da engel olunmak istendiği takdirde Birleşmiş Balıkçılar Cemiyetine baş vuracağımızı en derin saygılarımızla arzederiz.

Çingene Palamutları Namına Büyük Elçi
Palamuter

latasaraylı Koç Haydar... O da öyle, burulmuş koçtan farkı yok. Şimdi de Fenerli Dal Hayri'nin peşinde maçtan maça koşuyorum. Ama sana bi şiy söyli mi, bu sporcuların gösterişlerine, kalıplarına, kıyafetlerine bakma. Hepsini denedim, iş yok... Arkadaşlar şimdi mevlit partileri yapıyorlar. Hocalarla, hafızları methede ede bitiremiyorlar. Bundan sonra, tövbekâr olup imam imam dolaşacağım. Yoksa maçta filân işim ne?

Alâeddin Bey'in yaşından, başından umulmaz. Hayatta mağdur olmuş, feleğin çiftesini yemiş bir zavallıdır. Bastonuna dayana dayana gider, hiç bir maçı kaçırmaz. O da maç hastalığını şöyle anlatıyor:

— Doğrusu, on senedir hiç bir maçı kaçırmam. Siz, o maçlara gelen binlerce kişiyi, maç seyretmeğe mi geliyor sanıyorsunuz? Şaşarım aklınıza... Allah sizi inandırsın, bu kadar zaman dır maçlara giderim, daha hangi takım, hangi takımla maç yapıyor, bilmem. Emin olun, seyircilerin çoğu da benim gibi. Biz oraya, rahat rahat bağırıp çağırmaya, içimizi dökmeğe gideriz. Dilediğin gibi küfür et, istediğin gibi tenkit et, ağzına geldiği gibi bağır!.. Sahalarımızda hürriyet diz boyu... Bağır bağıra bildiğin kadar... Ne Basın Kanunu, ne Ceza Kanunu. Siz beni santrafor, yohut sağ içe mi küfür ediyor sanıyorsunuz? Yooo... Oyuncuların kimine bizim dairenin müdürü gözüyle bakarım «Çüşşş!...» diye bağırırım. Meselâ hanıma kızmışımdır, «beke «ineeek!...» diye bağırırım. Terbiyesiz bir şoföre kızmışımdır, maçta, yallah gazoz şişesini hafın kafasına geçiririm. Hiç olmazsa, hakemin kafasına bir baston indirir, rahatlarım. Yoksa mirim, binlerce insan, yirmi iki kısa donlu delikanlıyı seyretmek için bu kadar eziyete katlanır mı? Hep çektiklerimiz, hürriyet uğruna...

— Hava soğuk, maç yok, filmler de değişmedi; okula gitmekten başka çare kalmadı!..

TÜKENMEZ DEDİ-KODU

Galatasaray-Beşiktaş maçının tenkidi

Bu maçın birinci devresinde, Galatasaray'ın attığı frikik gol olsaydı, Galatasaray bir gol daha kazanmış olurdu.

İkinci gol de, kaleci topu elinden kaçırmasaydı, pek âlâ gol olmayabilirdi.

Maçın ikinci devresini nisbeten hâkim ve canlı oynayan Beşiktaşlılar, ikinci devrede de böyle oynasalardı, bütün maçı hâkim ve canlı bitirmiş olabilirdi. İlk devrede Santrfor Bilâl, muhakkak bir gölü kaçırmasaydı, takımına bir gol kazandıralirdi. Mehmet'in kafa ile attığı şut gol olabilirdi. Ama kaleci tutsaydı, gol olmayabilirdi. Top, Selim'in eline değmeseydi, penaltı olmayabilirdi.

Eğer Galatasaray daha çok atsaydı, oyunu galip bitirebilirdi. Beşiktaş da gol atmasaydı, mağlûp olabilirdi. Biri galip gelince, öbürü de galip gelmez mağlûp olabilirdi. İki takım da ne galip, ne mağlûp olduklarından, berabera kaldılar, kalmayabilirlerdi.

1955 MODELİ

Son moda bir manto!..

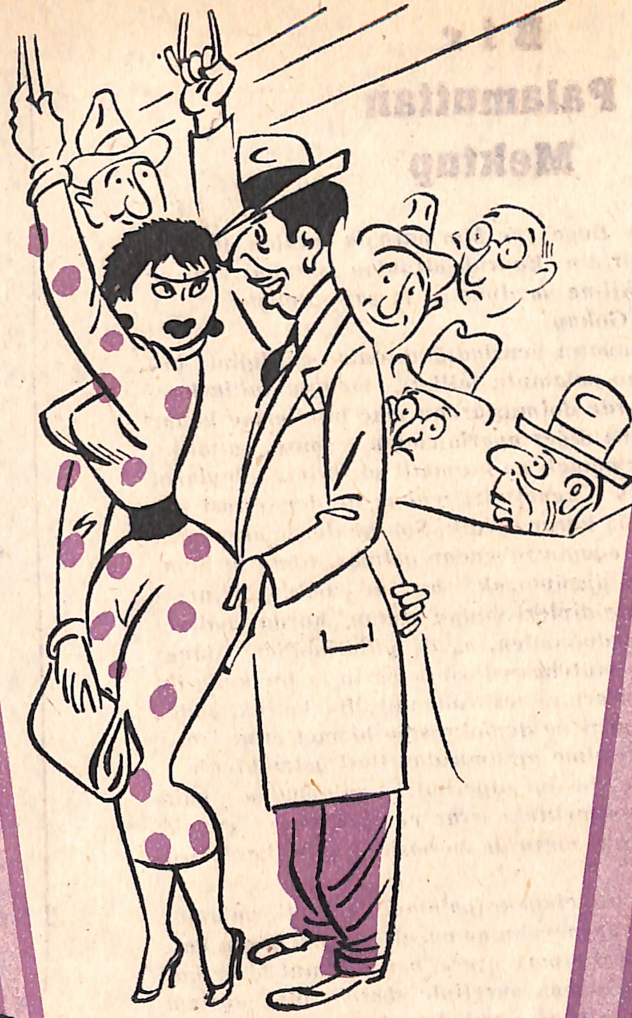
(Orhan Enez)

GELİRİM..

Genç ve cidden güzel kadındı. Eh, yanındaki delikanlıya da diyecek yoktu hani. Mücevherci mağazasında güzel bir çift küpeye baktılar. Kadın taktı, prova etti, denedi. Erkek beğendi. Almağa karar verdile. Ondan sonra küpeleri kuyumcuya iade ettiler. Kadın giderken:

— Merak etmeyin, dedi. En geç yarın kocamla gelir, alırım...

MİNİK HİKÂYE:

Emniyet Dediğin

BU anlatacağım olay, şimdi geçmiyor. Gelecek sene de geçmiyecek. Tâ, iki bininci senede cereyan edecek... «Nasıl bildin?» diyeceksiniz. Siz benim nasıl bildiğimi bırakın da, meseleyi anlayın.

Tabii biliyorsunuz, bankacılığımız yıldırım süratiyle gelişiyor. Şimdi böyle olursa, iki bininci senede ne olacağını Allah bilir. Sigortacılığımız derseniz, o da öyle... Hele İstanbul belediyesinin, kaabil olsa da, o günlere kadar yaşayıp, gireceği kılığı bir görsek... Biz göremeyiz elbet. Ama, görenler, cehenneme geldikleri zaman, bize haber getirseler... (Cehennem dediğime alınmayın sakın. Kendisini Cennete gidecek sanan herkesin en kısa yoldan Cehenneme göçeceği bizce muhakkaktır.)

Efendim, meselâ Mehmet bey, diyelim, ikibin yılının ilk günlerinde, Güven Sigortasının Altıkaval ajansına müracaat eder. Gişedeki memura yaklaşır ve onun:

— Emriniz, beyefendi? Sualine karşı:

— Hayat sigortası olacağım... der.

— Yangına karşı mı? Biliyorsunuz o çok demode bir usuldür. Artık yangın tehlikesi kalmadı İstanbulda. 1954 yılında değiliz...

— Kazaya karşı hayat sigortası olmak istiyorum...

— Hayhay. Yalnız, önce soracaklarımıza lütfen cevap verin.

— Peki, sorun, cevap vereyim...

— Uçak kullanır mısınız?

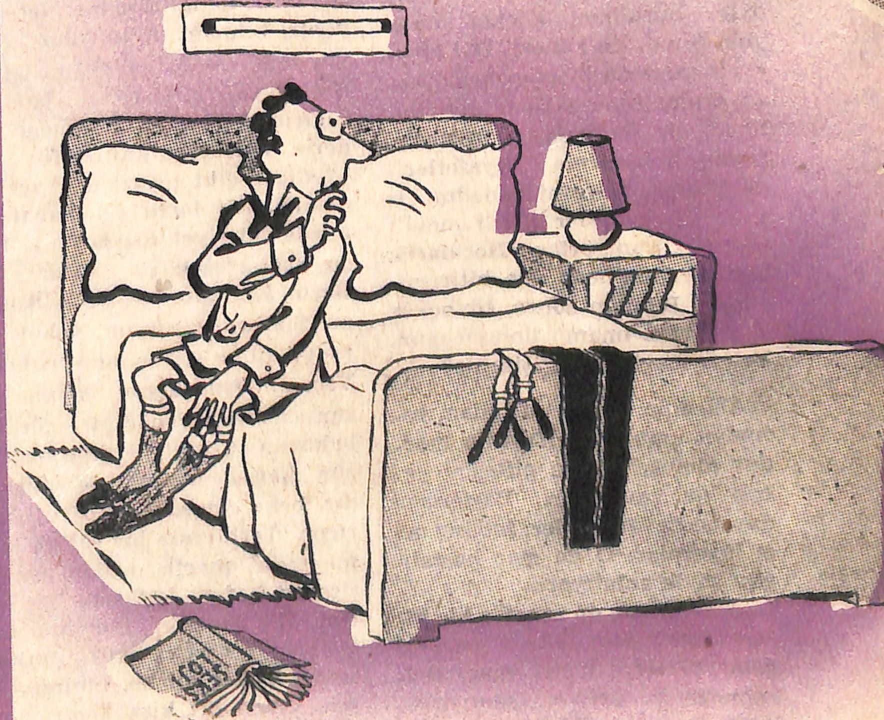
— Kat'iyyen.

— Helikopteriniz var mı?

— Ne münasebet...

— Uçan daireye biner misiniz?

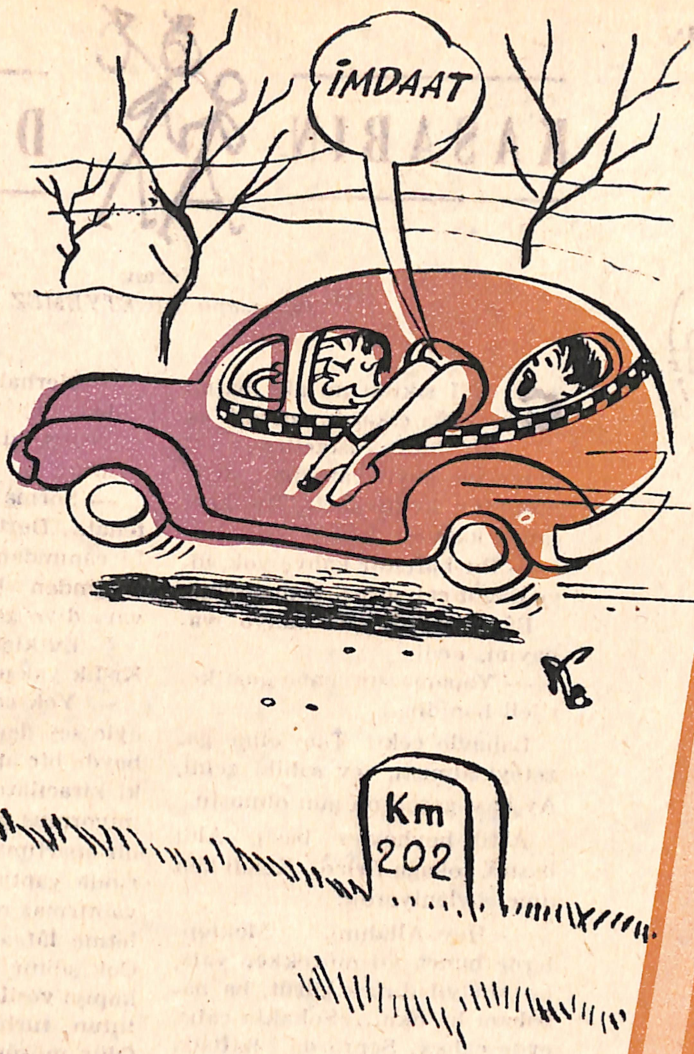
— Hayır, hiç.

Gelin — Anne, baksana şuna, ba

şebbüs !

şeyler söylüyor!..

— Otomobiniz kaç beygirlik?

— Yok ki, beygiri olsun... Ben motörlü taşıtların hepsinden nefret ederim...

— Motosiklete bile binmez misiniz?

— Elbette binmem...

— Peki, evinizden işinize nasıl gidersiniz ya?

— Yürüyerek...

— Yürüyerek mi? Ama beyefendi, siz çıldırdınız mı? Biz yayaları sigorta edemeyiz!

— **Bilirkişi** —

RANDEVU

Tımarhanede, Dr. Fahri Celâl, geceyarısı olduğu halde hâlâ uyumamış, bilhassa uyurgezerler koğuşunu gözetliyordu. Hava soğuktu ama, mehtap vardı. Yarım saattir bir beyazlı kadın hayali, bahçede, kollarını ileri uzatmış, uykusunda dolaşıp duruyordu. Neden sonra ayni vaziyette bir de erkek çıkageldi. Fahri Celâl, yani başhekim, gecenin sessizliğinde, erkek hastanın sözlerini duydu:

— Affedersiniz sevgilim... Bu akşam biraz uykum kaçmıştı da, geç uyumuşum, randevuya vaktinde gelemedim...

NEZAKET

Işık, doktor Müfit'ten çıktıktan sonra, Kulis'e uğradı. Orada biraz oturup iki bisküvi yedi, çay içti, Kansuk eczahanesinin önünden geçerken aklına geldi. İçeri girdi. Tartılmak istediğini söyledi. Memurlardan bir delikanlı:

— Buyurun, dedi, oturun, tartalım...

Işık, Marylinvâri boyalı dudaklarını büzdü:

— Ama, dedi, insafsızlık etmeyin, bir iki kilo eksik tartın!..

...BİR ÇARE BULMALIYIM!..

— KOŞUN BAKKALA. YARIM ŞEKER KİLO ŞEKER ALIN ÇOCUKLAR...

TATSIZ BİR ŞEKER HİKÂYESİ!. (Orhan Enez)

KASABIN DERDİ

Yazan:
Taşkasaplı Ali ETYEMEZ

CANI sıkıldı mı alır başını sokağa çıkardı, neresi olur, kim rastgelirse... O pazar bir keyif çatayım, dedi, büsbütün keyfi kaçtı. Bir kere sabah kahvesi yok.

— Bir haftadır kahve yok, diye davul çalıyoruz, almıyorsun!.

Bâri pazardır, bir banyo yapayım, dedi.

— Yapamazsın, hava gazı kesileli hanidir...

Lâhavle çekti. Tam eline gazeteyi almıştı, ev sahibi geldi. Ay başı geçeli on gün olmuştu.

Artık heyheyler bastı. Aldı başını, sokağa fırladı. Kendi kendine söyleniyordu:

— Hey Allahım!... Mekteplerde bunca yıl mürekkep yala, on altı yıl dirsek çürüt, ha bababam ha oku... Sokakta çalış, evde çalış... Sonra da, haftada bir sinemadan, tiyatrodan, yılda bir elbiseden geçtik, bir de elektriği, havagazını kessinler, ev sahibi saatlerce ahlâk, namus dersi versin, ha!...

Söylene söylene kasabın önüne gelmişti. Kasap Selim:

— Merhaba Mümtaz Bey!... dedi.

— Merhaba Selim Efendi. Nasılsın?

— Sorma Mümtaz Bey, çok fena!... Dert çok birader, vallahi canımdan bezdim.

İçinden «benden dertlileri de var» diye geçirdi.

— Ev kirasını mı veremedin? Kışlık yakacağın mı yok?

— Yok canım... Hamdolsun öyle şey değil... Bizim Osmanbeyde bir apartıman var... Sanki kiracılardan çektiğimiz yetmiyormuş gibi, şeytana uydum, bir apartıman da Atatürk bulvarında yaptırmağa kalktım. Hay yaptırmaz olaydım. Bu işçi milletine lâf anlatılmıyor birader. Çok şükür apartıman bitti. Ben kapıyı yeşile boyayın, dedim, siz tutun, türbe yeşiline boyayın... Ölür müsün, öldürür müsün?

— Canım bunda üzülecek bir şey yok Selim Efendi...

— Ah Mümtaz Bey, öyle söyleme... Benim üç tane taksim var. Dedim ki birinin şoförüne «oğlum, şu arabanın arka penceresine kuş koyma. Uğursuzluktur.» Dinlemez... Ölende mi kabahat, öldürende mi? Di gel de söyleme!... Di gel de kızma. Vallahi canımdan bezdim.

— Fazla büyütüyorsun Selim Efendi.

— Bilmezsin Mümtaz Bey... Dert bir değil... Benim Büyük Ada'da...

Daha fazla dayanamadı:

— Affedersin, benim birisine sözüm var da... Allahaısmarladık.

Yürürken kendi kendine söyleniyordu:

— Ben on altı sene...

— Merhaba Mümtaz Bey!...

Manav Murtaza selâm veriyordu.

— Merhaba Murtaza Ağa!... Nasılsın?

— Ah, ah sorma... Bu zamanda insan nasıl olur? Ne sen sor, ne ben söyliyeyim. Üç ay evvel benim üçüncü kızı evlendirdim. Birinciyi evlendirdiğim zaman, damada otuz bin lira sermaye verdim. İkinci damat doktordur. Ona da elli bin döktüm, Beyoğlunun göbeğinde muayenehane açtım. İyi mi? Sıra geldi, üçüncüye...

— O da altmış bin mi istedi?

— İstediği bir şey değil... Helâl olsun, kızımın kocası... Alt-

KULİSTEN

Haftanın Sinemaskopu

İSTANBUL'da günün meselesi ne suya zamdır, ne peynire. Hayat pahalılığı diye birşey olmadığını akıl doktoru valimiz söylemedi mi? Bizi en ilgilendiren mesele sinemaskoptur. Mikroskopa benziyen bu ke lime çukur ve büyük perdede oynatılan bir çeşit sinemaya deniyor. Herkes bu yeni icatla meşgul olduğu için, salonda daha rahat filmcilik oynanıyor. Hoş, sinemaskop perdesi de, elimizde, öteki icatları gibi karikatür haline girmiş ya... İpekçi biraderler darılmasınlar. Zaten o bir bahane... Siz oraya gelenlere bakın. İşte İstanbul'un meşhur Perihan'ı. Canım, nasıl tanımazsınız? Hani tanınmış bir kalb mütehassısına gitmiş de, soyunduktan sonra doktor muayene masasını gösterip:

— Şuraya uzanın bakalım... deyince en tatlı gülüşiyle sormuş:

— Rahat eder miyiz dersiniz?

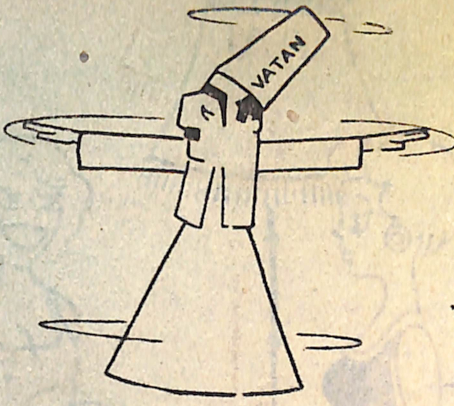
İşte o Perihan, başında var - yok arası tüy şapkasiyle başları perdeden kendine çevirtiyordu. B. B. Belkıs ise, artık üç buutlu (butlu değil) filmin de, üç buutlu kadının da düşmanı olduğu için, o müstesna «prömiyer» e şeref vermişti. Ama, tanınmış, halâvetli avukatlarımızdan Şeref Yenen oradaydı. Kimi yeneceğini arıyordu ihtimâl... Sizi birdenbire sinema salonundan çıkarıp sinemaskop'la kafiyeli bir yere götüreceğim: Köprü altına... Affedersiniz, sakın yanlış anlamayın: çinekop akını o kadar fazlaydı ki bu hafta, sinemaskop'tan aklıma geldi. İstanbul'un meşhur balıkçıları doğrusu enfes günler geçirdiler. Hülyam kotrası bile, gümrükteki ifadeyi yalancı çıkarmıyarak muvakkaten balıkçı gemisi haline geldi; içinde öyle balık etinde güzeller varmış diyorlar... Boğaz kıyıları, Tokmak burnu ve havalisi alargadan geçenlere olta sallayanlarla doluydu. Kadın terzisi Nevzat'la Nezahat'te bile ayni merak uyanmış. Makası bırakıp oltaya sarılmışlar. Bu rivayetin birincisi ressam Sarı Kemal'den. Doğruluğu su götürmez... Su dedim de aklıma konser geldi. Sudan olduğu için değil. Pazar günkü konserde Sular idaresine mensup bazı müstesna şahsiyetleri gördüğümden. Zaten orada küçük Mayda Arkan'ı dinlemek istiyen kimler yoktu, kimler. Levend endamiyle Bedia Ermat, ki gerçekten bir bediadır (yazık, artık bu nükteyi anlıyacak nesil kalmadı) bana gülümseyince:

— Siz de burada mıydınız? diye sordum. Tatlı tatlı:

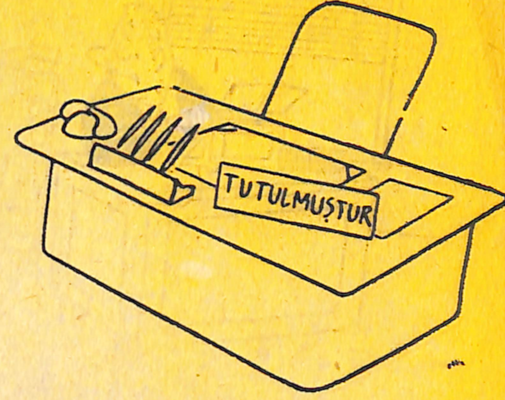
— Şarlo'nun filmine gelmiştim. Talihime konser çıktı. Pişman değilim... dedi.

Cemal Reşit, her zamanki heyecan gösterileriyle yırtına yırtına orkestrayı, bu arada da hayranı olan güzelleri, mükemmelen idare etti. Şan sinemasındaki konserde Debussy'nin bazı eserlerini ilk defa çaldılar. Lâkin gelenlerin hemen hepsi, şüphesiz, çalınan her şeyi ilk defa dinliyorlardı...

— *AYNİ ADAM* —

Geçen haftanın olayları!

(Tonguç)

mış değil, yetmiş bin verdim. Sen tut, yılbaşında bizim kıza mavi bir kumaş hediye et... Yani, rezalet bu kadar olur...

— Rezalet bunun neresinde?

— Aşkolsun be Mümtaz Bey... Yahu bu senenin moda rengi mor... Kız, kalkar da mavi giyer mi? İnan ki canımdan bezdim. Dur daha bitmedi. Bu bir, bir de ikincisi var... Küçük kız dedi ki...

— Affedersin Murtaza Ağa... Bir arkadaş beni bekliyor da... Allahaısmarladık.

Hem yürüyor, hem kendi kendine söyleniyordu:

— Hay Allah cezasını versin... On altı yıl kafa patlat...

— O Mümtaz Bey... Nerelerdesin yahu?

Kömürcü Misbah'tı...

— Merhaba Misbah!... Ne âlemdesin?

— Ah, sorup ta derdimi deşme!... Hayatın tadı kalmadı. Bizim kendi apartımanımız Beyazıtta... Daireleri dörder odalı olduğu için dar geliyor bize... Kız da Fransız mektebine gidiyor. Hem kızın mektebine yakın olsun, hem de geniş olsun diye, Harbiyede bir kat tuttuk.

— Kirası mı pahalı geliyor?

— Teessüf ederim Mümtaz Bey... Neden pahalı gelsin canım. Ben ayağıma göre yorgan yaptırırım. Kira filân değil... Bi rader, yüz numaranın cephesi şimâle nâzır... Pencere muhkem ama, ne de olsa kış günü so ğuk geliyor da insan rahat edemiyor. Kaç kere dedim ki ev sahibine, birader...

— Bana müsaade Misbah, acele bir işim var da... Allaha ısmarladık.

Hem yürüyor, hem söyleniyordu:

— Bunca sene göz nuru dök...

— Merhaba Mümtaz Bey!...

Selâm veren sütçü Recepti:

Mümtaz Bey:

— Merhaba!

Deyip geçecekti. Sütçü Recep:

— Vallahi, diye başladı, canım burnuma geldi, ölsem daha iyi... Hayatın tadı...

Demeğe kalmadı. Mümtaz Bey açtı ağzını, yumdu gözünü:

— Ulan ben senin canına, ben o hayatın ta içine!... Yetmiş bin lira verdiğin damadının da, mavi elbise giymeyen ta o kızının da...

Etraf dolmuştu. Mümtaz Bey bar bar bağırıyordu:

— Hay senin üç taksinin de... Yaptırdığın, yaptıracağın apartımanın da... Frenk mektebine giden kızının da, anasının da, senin de... Şimâle müteveccih yüz numara penceresinin de... ebesini, bebesini, eşiktekini, beşiktekini, yedi gelmişini geçe ğini...

Mümtaz Bey açtı ağzını, yu du gözünü. Kalabalığın arası polis girdi. Süt güğümlerini muzundan indiren Recep:

— Bay polis, bana bu ked insanın huzurunda alenen hak ret etti, dâvacıyım!... dedi.

Suç üstü mahkemesinde R cep hâkime:

— Efendim, dedi, ben bu Mü taz Beyi bir insan sanırdım. Ke disine akıl danışacaktım. Kı bin lira bir param var, acab tahvilât mı alayım, yoksa, fiya lar gün günden yükseliyor, altı alıp bir kenara mı koyayım?.. diye. Sormağa kalmadan, bar şahitlerin huzurunda söylemed ğini bırakmadı. Halbuki ben nu okur yazar, münevver, ak başında bir adam sanırdım.

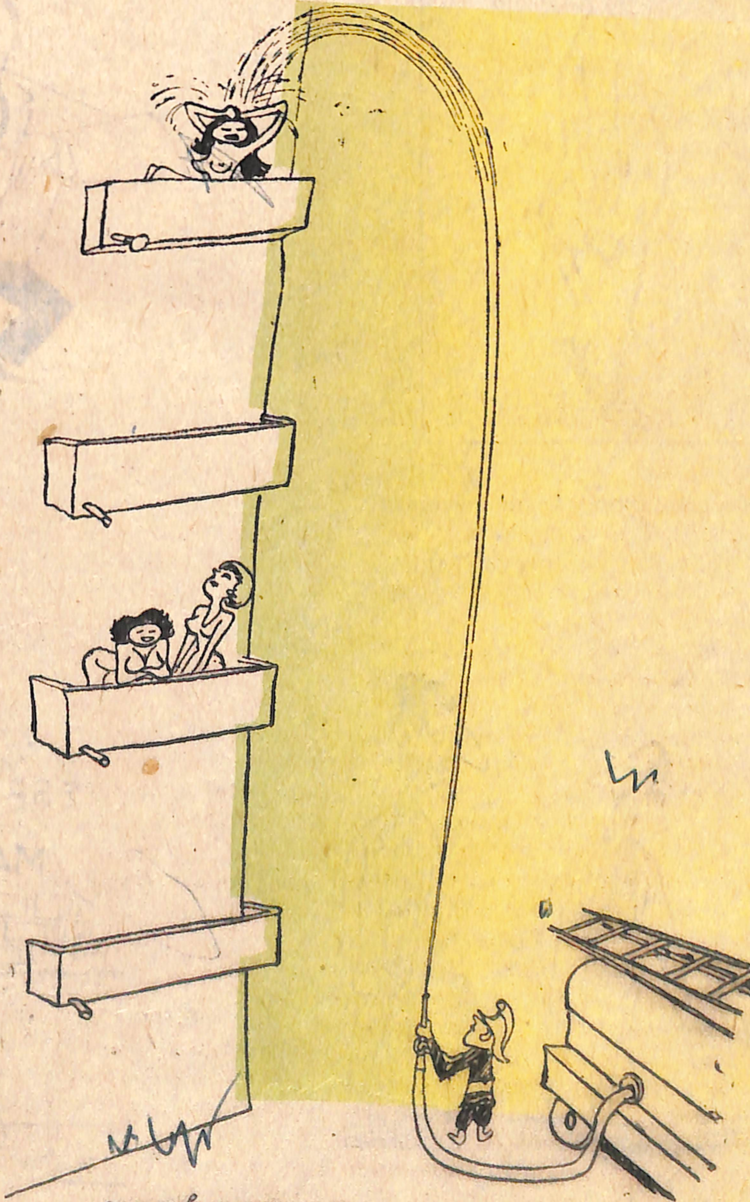
Mümtaz Bey, hâkim sorma dan başladı:

— Münevverin de, okur yaza rın da, aklı başında olanın da a damın da...

Şahitler, hepsi de Mümtaz Be yi son derece kibar, nâzik bi adam tanıdıklarını, fakat dâva cıya ağza alınmıyacak hakaret lerde bulunduğunu söylediler

Bu durum karşısında hâkim Mümtaz Beyi, Adlî tıbba mua yeneye sevketti: Şimdi on gün dür Adlî tıb'da müşahede altın da. Durmadan odada geziniyor ve kendi kendine söyleniyor:

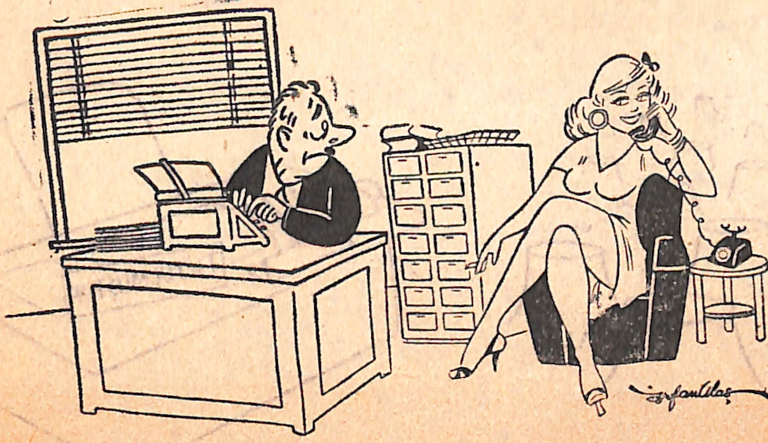
— Ulan, ben on altı sene mürekkep yalayım, göz nuru dökeyim, kafa patlatayım, dirsek çürüteyim... ha? Sonra da... Hay ben senin şimâle nâzır yüz numara pencerenin de... hay...

— Karısının banyo saatı!..

(Nehar Tülbek)

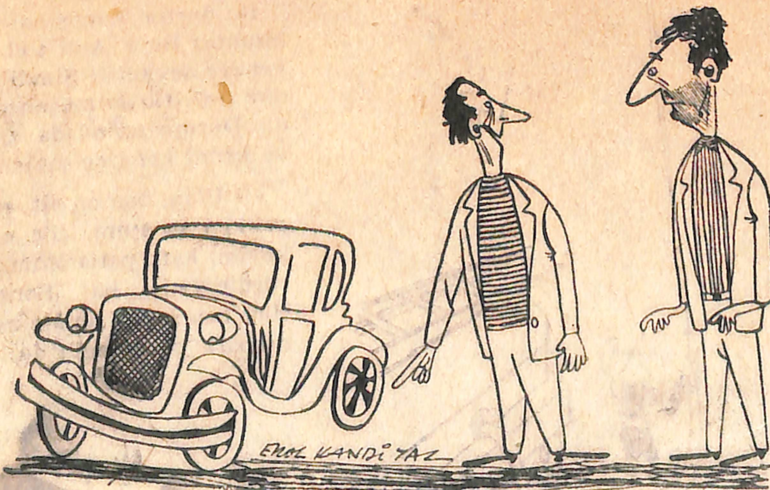
Kız — Patron meşgul, müsveddeleri temize çektiriyorum, ne istiyorsanız bana söyleyin!..

(İrfan Ulaç)

— Siz ne terbiyesiz adamsınız... Bir kadının yanında şapka ile durulur mu?..

(Yolal İkiz)

— Araba tekerleği ile çok rahat oluyor abi, ne şişirmesi var, ne patlaması!...

(Erol Kandiyer)

— Çocuğunuz kız mı, oğlan mı?

— Ben evden çıktıktan sonra bir değişiklik olmadıysa, kız!..

(Uğur)

YAZISIZ!..

(M. Köksal)

— Üstümde bir acaiplik mi var acaba? Gelen geçen bakıp gülüyor!..

(A. Koçer)

Eski Türk Mizahından

EŞYA İLE MÜLÂKAT:

Bir Tencerenin Sergüzeşti

BİR hurdacı dükkânında müşteri bekleyen eski bir tencere bana sergüzeştini şöyle anlattı:

— Kim olduğumu anlamanız için size nüfus tezkeremi okuyayım:

Mahalli tevellüdüm: Ergani. Tabiiyetim: Türk, Mezhebim: İslâm. Tevellüdüm: 1318.

Mezhebim islâm kaydını garip bulmayın. Asıl vazifem dinîdir. Kurban bayramında kavurma, düğünlerde zerde, ölümlerde lokma, muharremde aşure yapmak gibi dinî ve millî işlerde kullanılırım.

İlk tahsilimi kaba saba Erganide gördükten sonra Avrupaya gittim. Ve aradan birkaç sene geçince parlak bir istikbale namzet olarak cidden incelemiş bir halde memleketime avdet ettim.

Talih beni Beyazıttaki bakır_ olarak cidden incelemiş bir hal_ Tevfik Fikret'in meşhur (Kılıç) manzumesine bir nazire olabilir.

«Çekiç altında muhakkak ezilir günlerce,
Bir bakır levhası bir ince sahan olmak için!»

Ondan sonra kısmetimi beklemeğe başladım. Size cinsimi söylemeği unuttum. Erkek değilim efendim, dişi bakırım. Şimdiki halime bakarak gençliğimde ne kadar güzel olduğumu tasavvur edemezsiniz. Tannan, lâtif bir sesim, vücudunu güneşte yakan bugünkü sporcu kızlar gibi kırmızı, parlak bir tenim vardı. Bir kaç talip zuhur etti, uyuşulamadı. Sözü uzatmayım;; nihayet kısmetim çıktı. Bir düğün evine, penbe tüllere sarılıp al kurdelâlarla süslenerek gelin gitim. Artık benim için mesut, müreffeh bir hayat başlamıştı. Karı koca bir tarafta aşk ateşile fıkırdıyorken, ben de bol ateşli bir ocakta keyifle tokurduyordum.

İçim, damat beyin kalbi gibi hiç soğumuyor, dışım gelin hanımın yüzü gibi yeni kalaydan çıkmış pırıl pırıl yanıyordu.

Günler, aylar, seneler böyle geçti. Yoksulluk, açlık, sefalet nedir bilmedim.

Derken Umumî Harp çattı. İşler değişti, ailenin düzeni bozuldu. Artık irmik helvası yerine bulgur pilâvı, patlıcan dolması yerine kuru fasulye pişirmeğe başladım. Yağı az yemekler dibime sarıyor, marsıklı kömür içi başıma vuruyordu. Karı koca beni kalaylatacakları yerde, karşı karşıya geçip birbirini kalaylıyorlardı. Kazınmaktan dibim delindi, atılmaktan biçimim bozuldu. Yüzüm kara, içim yara, işsiz güçsüz bir köşede kaldım....

Bir gün evde müthiş bir kavga koptu. Kadın, erkeğin suratına parça parça çorabını attı, erkek kadının başına yırtık pabucunu fırlattı.

Kadın:

— Yenisini isterim!

Diye tepindi.

Erkek:

— Param yok, alamam!

Diye haykırdı. O kadar çok bağırıştılar ki, sesleri içimde akisler yapıyordu. Nihayet erkek sabahleyin erkenden kalktı, beni bir eski gazeteye sararak Bitpazarına götürdü. Bir hayli dolaştıktan sonra aldığının onda birine bu hurdacıya sattı.

Günlerden beri burada bekliyorum. İslâh ve tamirime imkân olsa bile nafile... Artık hayattaki vazifem bitmiştir. Talih beni potasına koyup yeniden dökecek!

Ne olacağım? Bir elektrik teli mi, yoksa bir mermi tamponu mu? Orasını Allah bilir!

Fiske

KÜÇÜK HABERLER:

Bir Dava...

Akşam gazetesi yazıyor:

«Muharrirlerimizden Sait Keseler'in evvelki gün hırsızlar tarafından soyulan evine, dün de bir askerî kamyon çarpmıştır.»

Emin bir kaynaktan haber aldığımıza göre, bir yandan hırsız vatandaşları suç işlemeğe, bir yandan da ansızın kamyon önüne çıkıvererek kazaya sebebiyet veren bu ev hakkında takibata geçilmiştir.

— Roza, olüyorum...
— Doktor çayiralim mi Mişon?
— Vizitasi kaçadir, onu oyrenin... Cenaze masrafından fazla ise lüzum yok!..

— Bir kaz istiyorum...
— Püreli mi olsun?
— Hayır, paralı olsun!..

Bekârlık Sultanlıktır

ANLATAN : SALİH TEKCAN
ÇİZEN : YALÇIN ÇETİN

ARTIK HAYATIMA BİR ÇEKİ DÜZEN VERMELİYİM. YUVAYI YAPAN DİŞİ KUŞTUR. DİŞİME GÖRE, ETİ YENİR BİR DİŞİ KUŞ ARAMAKTAN BAŞKA ÇIKAR YOL YOK !..

SALİH TEKCAN SABAHA KADAR TABANI YANMIŞ ÂŞIKLAR GİBİ BEKÂR ODASININ İÇİNDE FIR FIR DÖNDÜ.

6

YARINDAN TEZİ YOK... KARŞIMA ÇIKACAK İLK HELÂL SÜT EMMİŞ KIZLA HEMEN EVLENECEĞİM.

7

SEÇ SEÇ AL !.. HEPSİ DE BİRBİRİNDEN KARAKTERLİ...

SALİH TEKCAN İSTİKLÂL CADDESİNDE, HANGİ PİLİCİN İSTİKLÂLİNE EL ATSAM DİYE, AYRAN BUDALASI GİBİ APIŞTI.

8

FENA OĞLANA BENZEMİYOR. NE DERSİN TÜLİN ?

BİRİNİN MAMBOSU YERİNDE, ÖBÜRÜNÜN DE KUYRUĞU GÜZEL.

SERSEMLİĞİ BENİM DE ÇOK HOŞUMA GİTTİ.

9

ŞU BUAYI GÖRÜNCE DİZLERİMİN BAĞI ÇÖZÜLÜYOR, AĞZIMIN SUYU AKIYOR.

HIZLI SÖYLE DE ARKADAKİ SERSEM OĞLAN DUYSUN...

EĞER ÇOK HOŞUNUZA GİTTİYSE... (YUTKUNMA...)

10

— Ben de salça suyunda ban. yapıyorum. Çok faydasını gör.. m, dedi.

..lık eşek sütünün içinde vücu..na tatlı bir uyuşukluk çöktü. ..şımın altında kauçuk yastık ..rdı. Içim geçerken Juli geldi:

— Şimdi Taşdelen suyu ile banyonuzu alın! dedi.

Banyodan çıkınca:

— Her gün geleceksiniz. Son..a masajlara başlıyacağız, dedi. İlk taksit üç yüz lira kaparo ..raktım. Parayı utandığım için ..ermiştim. Doğrusu, güzelleşmek..ten çoktan vazgeçmiştim.

Artık dünya bana zindondı. Ölmek istiyorum. Uskur Recep bi..le gelip geçici bir aşktı. Ben, Hu..ri beysiz olamazdım.

Gittim evime kapandım. İstik..balimi düşündüm. Başıma neler gelmişti benim. Kapı çalındı. Ge..lenler polisti.

— Kimi arıyorsunuz? diye sor..dum.

— Burada Ahmet adında biri oturuyormuş.

— Evet, oğlum... Ama, altı ay..dır eve uğramıyor. Ne var, ne oldu?

Polisler:

— Yok, dediler, mühim bir şey değil... Ne de olsa çocuk işte... Meraklanmayın. Şimdi bütün ço..cuklar ayni şeyi yapıyorlar.

— Ne yapmış?

— Bir kadın kaçırmış...

— Kadın mı kaçırmış? Aman Allahım, o daha bacak kadar ço..cuk...

— Kadın elli yaşlarında... Evli, dört çocuk anası... Damadı, geli..ni, torunları var...

Düşüp bayılmışım... Kendime geldiğim zaman, başımda, imamın kızı Ayten vardı. Kollarımı, bi..leklerimi, göğsümü kolonya ile ovuyordu.

— Aman Bayramiye abla, de..di, bunda üzülecek ne var, hay..di kalk biraz gezelim, açılırsın...

Benim de ruhum sıkılmıştı. He men hazırlandım. Aytenle sokağa çıktık. Beyoğluna geldiğimiz za..man:

— İstersen, seni çalıştığım eve götüreyim, bu gece eğleniriz, de..di...

Güzelliğinizi Devam Ettiriniz!

Zamanla herşey gibi cildinizde yıpranır ve bozulur. Bu yıpranmayı ve bozulmayı zamanında önlemek lazımdır. Bu da ancak sizler için hazırlanmış latif kokulu NECİPBEY Kremleri kullanmakla önleyebilirsiniz.

NECİPBEY YAĞLI-YAĞSIZ Kremleri

Kadın Olan Erkeğin Hatıraları

Yazan : İllallah şerrinden

Doğrusu, benim de canım ça..lışmak, şarkı söylemek istemi..yordu. Bu sizin sanat dediğiniz şey de boru değil... İnsanın canı istemedi mi, olmuyor. Sanat in..sanın içinden doğmalı...

Galatasaraydan saptık. Sağda bir apartmanın ikinci katına çık..tık. Kapıyı bize açan, nur yüzlü bir hanımı tanıttı:

— Şafiyanım...

— Kadının elinde sedef tesbih vardı. Ağzında mırıldandığı du..ayı tamamlandıktan sonra güleç bir tyüzle :

— Allah kabul etsin, şimdi na..mazdan kalktım da... dedi. Bana döndü:

— Hoş geldin kızım. Maşallah ay parçası... Kaşlan göz, gerisi söz.

Elini sandalyeye vurdu:

— Tuh tuh, kırk bir buçuk ma..şallah... Yaradanım yaratmış...

Kadınlık başka türlü şey... Us..kur Recep beni beğenmediği gün..denberi, içimde bir üzüntü vardı. Şâfiyanımın beni methetmesi ho..şuma gitmişti. Birden bütün ü..züntülerim dağıldı. Ayten'e, be..nim için:

— Hanım kızım evli mi?

Diye sordu.

Ben cevap verdim:

— Hayır, değilim... Neye sor..dunuz?

— Hiiiç!..

Ayten kulağıma eğildi, fısıldadı:

— Buradaki müşteriler, ya on beşten küçük kızlardan hoşlanır..lar, ya da evli kadınlardan...

— Müşteriler mi? Ne müşteri..si...

— Aman sen de Bayramiye hiç bir şeyden anlamıyorsun.

Aytene :

— Bu gsce çalışacak mısınız?

Diye sordu. Ayten:

— Ne dersin? gibilerden sura..tıma baktı.

Artık, hayatın seline kendimi kapıp koyvermiştim. Demek başı ma bu da gelecekti. Ne olursa ol..sun der gibi, omuzumu silktim.

Şafiyânım anladı, nurlu yüzü güldü:

— Demek bu gece misafirim..siniz, dedi, hiç sıkılma kızım... Burası senin evin sayılır. Bak Aytene sor, ben bütün kızlara, elimden geleni yaparım. Bu dün..ya iyilik dünyası yavrum. İyilik yap da denize at, balık bilmezse hâlik bilir... Neye soyunmuyor..sunuz? Daha hiç çalışmadınız ga..liba... Onun için sıkılıyorsun... Sı..kılma yavrum...

Mantomu alırken, beni daha bir alıcı gözle süzdü:

— Ah, ne boy ne bos!. dedi, bir de film çevirseniz...

— Film mi? Ne filmi?

— Yerli film... Yerli filmde oynasan yavrum, çok para kaza..nırsın!

— Yani artistlik mi?..

— Evet... Yıldız...

— Ama benim, yerli filmlerde oynıyan bir arkadaşım var, zaval..lı kızı, filmciler hep kazıklıyor..larmış. On para vermiyorlarmış.

— Ah kızım... Pek cahilsin... Elbette para vermezler. Seni meş hur edecekler, bir de üstelik pa..ra mı verecekler, Hadi, hadi... Si..zin gibi tazelerin aklı ermiyor bu işlere...

— Aman, n'oolur anlatır mı..sınız Şafiyânım teyze?

— Bak kızım, seni, benim is..tediğim gibi, ama tam benim is..tediğim gibi bir filmde oynatsın..lar, vallâhi üste veririm. Ne kadar isterlerse okadar... Tek onlar pa..ra istesinler.

— Bunda sizin çıkarınız ne?

— Ben çıkarıma bakmam kı..zım... Benimkisi surf insaniyet... Asıl sen çok kazanırsın. Şöyle is..tediğim gibi bir film olsun. Se..nin yanakların, kalçaların görün..sün... İçine bir de oyun, dans fa..lan kodun mu?.. Güzel bir deli..kanlı ile seviş filmde... Bir iki göbek... Hele pilaç milaç da koy.. Denize uzan, kumda oyna... Son..ra salıver filmi Anadoluya...

Bak gör o zaman, Anadoluda, şehirde, kasabada ne kadar bağ bahçe, çift çubuk sahibi varsa, hepsi ipini koparır, İstanbulda, bizim evde soluğu alır. Ondan son ra gör piyasayı... Vallahi yavru..cuğum, parayı koyacak yer bu..lamazsın...

— Aptallaşmış kalmıştım.

Şâfiyânım teyze:

— Sen, dedi, Perihan Köktan'ı tanır mısın?

— Tanırım, dedim, bizim yerli filmlerde oynuyor. Dans ediyor, mecmualarda, gazetelerde her gün resimleri çıkıyor o değil mi?

— Tâ kendisi... İşte onu evvel Allah, sonra ben adam ettim. Sa..yemde insan arasına karıştı. Gel..diği zaman elime, Allah seni inan dırsın, ayağında takunyalar, sü..müklü bir kızdı. Baktım akça pakça bir şey... Kızı ziyan zebil etmektense dedim, sıvadım paça..larımı, iki film çevirttim. Ondan sonra, gör, na böyle... Bütün A..nadolu, Kastamonudan tut, Çe..mişgezeğe kadar İstanbula ta..şındı.

A kızım, a yavrum, hiç farkın..da değil misin? İstanbulun nüfu..su neden günden güne artıyor? Neden yollar adam almıyor? Ne..den dolmuşta, otobusta yer yok. Hep bu yüzden işte... Bir yerli film Anadoluya gitti mi, hangi ka sabada film gösterilirse, o kasa..banın ahalisi, tabiî erkekleri bo..şalır. Hepsi akın akın İstanbula gelir. İlle o artisti görecekler... İlle, onunla, hiç olmazsa, artık keselerine göre, bir hafta mı olur, bir gece mi olur, yoksam bir sa..at mı olur, eğlenecekler... Eh, er..kek kısmının da hakkı değil mi yavrum? Bir çiçeknen yaz ol..maz...

Demek ki, ben, bunca yıl, er..kekliğim zamanında, hiç şu er..kekliğin tadını çıkaramamışım. Meğer benim dünyadan bile ha..berim yokmuş. Şâfiyânım teyze..nin söyledikleri hiç hoşuma git..memişti.

— Ben böyle şeyleri yapamam Şâfiyânım teyze, dedim.

— Neden? diye sordu.

— Nedeni var mı be teyze? Dü pedüz buna namussuzluk derler.

Şâfiyanım bir kahkaha koy..verdi:

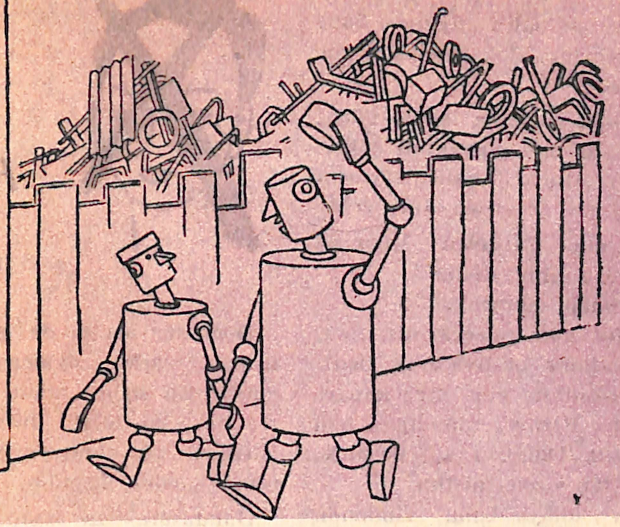
— İlâhi meleğim, dedi, bak sa..na bir hikâye anlatayım... Vak..tiyan, adıynan sanınyan, peze..venk İbrahim diye meşhur bir muhabbet tellâlı varmış. En bü..yük adamlar, en sayılı insanlar, kendisine gelir, müracaat ederek işleri bitene kadar saygı gösterir..ler, sonra da herifin arkasından «Pezevenk İbrahim!..» diye kü..çümserlermiş. Zavallı sevda ko..misyoncusunun gücüne gitmiş. Şunlardan bir intikam alayım de..miş. Bi güzel intikam almış. Bak nasıl yavrum...

Zati zengin adam. Evinde mü..kellef bir sofra hazırlamış. Ama, koç yumurtasından kuş sütüne kadar hiç bir şey eksik değil...

(Devam edecek)

BİR KADEH
SEK VERMUT

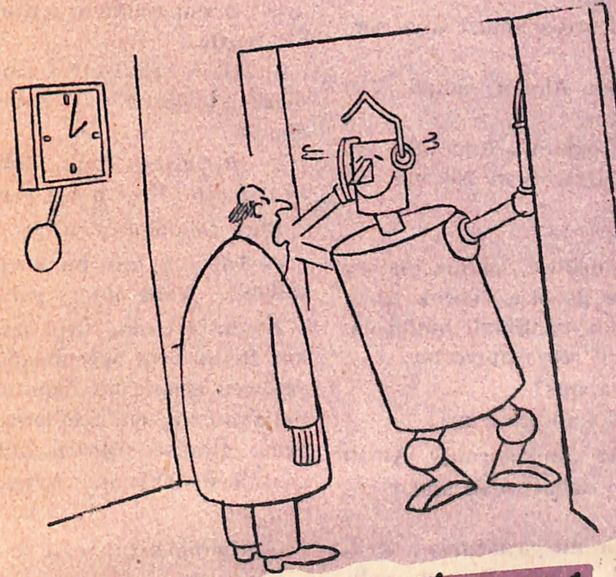
Dünya Karikatürleri
ROBOTLAR

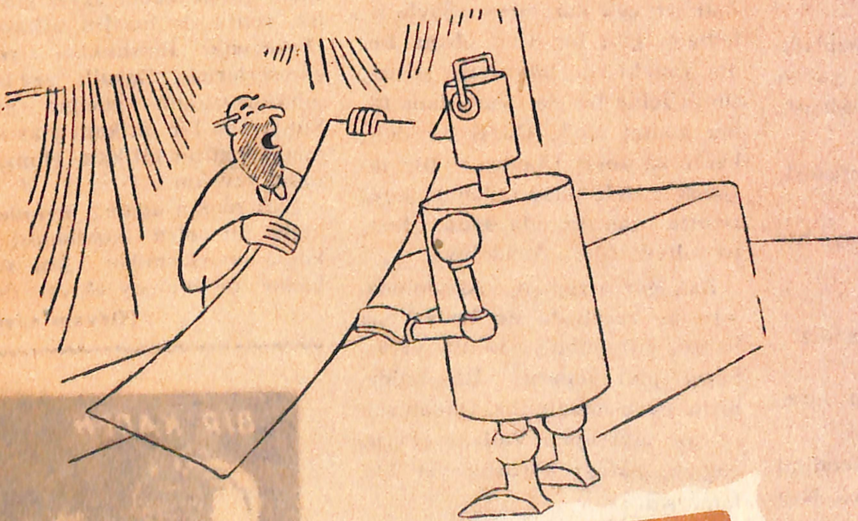
-YAVRUM. ÖĞREN. MEZARLIĞIN ÖNÜNDEN GEÇERKEN ŞAPKAYI ÇIKARMAK LÂZIM!..

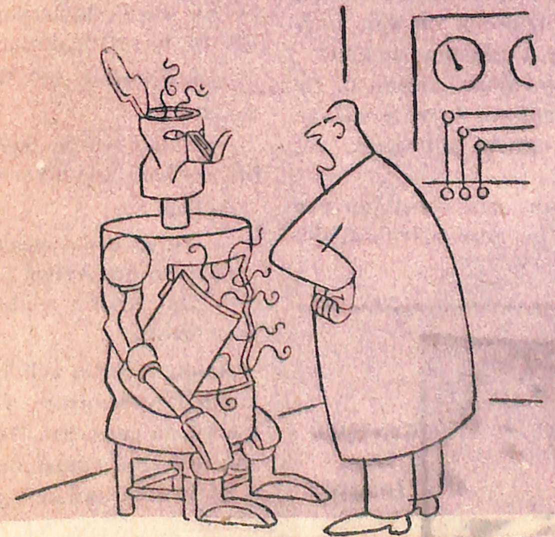
-TEŞHİS ETTİĞİM GİBİ... BİR VİDASI GEVŞEMİŞ!..

-BİRAZ BENZİNİ FAZLA KAÇIRMIŞIM GALİBA, MASTOR OLDUM!..

-BU GECE KIYAFETİ SİZE ÇOK YAKIŞACAK BAYAN ROBOT!..

-KIZ, BEN SANA O ÇAPKININ YANINA GİTME DEMEDİM Mİ?.. İŞTE, GEBE KALMIŞSIN!..